

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, de Oradea

Oradea, 27 februarie

Seria I, Anul XXII, Nr. 8 (304), 2019

ZIUA VOLUNTARULUI CARITAS A XIII-A EDITIONE

Din sumar:

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus* - pag. 3;

"Caravanele Ardealului - pag. 7-9; Iuliu Maniu, 66 de ani de la moartea <<Sfinxului>> - pag.10-11; Catedrala "Sfântul Nicolae", bijuterie a orașului Oradea - pag.11. Ziua persoanelor consacrate - pag. 16-18.

INVITAȚIE: VIZITA PAPEI FRANCISC LA BLAJ

Preacucernici Părinți, dragi credincioși,

În urma invitației adresate în mod repetat Sfântului Părinte Papa Francisc de a vizita România, cu mare bucurie am aflat vestea extraordinară că a acceptat să vină la noi în țară în zilele de 31 mai – 2 iunie 2019. Știm de asemenea că și-a manifestat dorința expresă de a ne cunoaște Biserica și de a fi oaspetele nostru la Blaj, în inima Bisericii Române Unite cu Roma.

Cu acest prilej, Mitropolia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, ne invită să trăim împreună momentul istoric al întâlnirii cu urmașul Sfântului Apostol Petru. Răspunzând acestei invitații, îndemn credincioșii din toate parohiile de pe cuprinsul Eparhiei să participe la acest eveniment.

Biroul Pastoral al Episcopiei va sta la dispoziția responsabililor grupurilor de copii și tineri pentru înscrieri. De asemenea, la nivelul Biroului Pastoral al Episcopiei sunt așteptați toți studenții și tinerii care doresc să se implice ca voluntari în organizarea acestui eveniment. Coordonatorul la nivel eparhial este Pr. Mihai Vătămănelu, Vicar General.

Fie ca Bunul Dumnezeu, cu acest prilej, să reverse peste țara și biserica noastră belșug de haruri!

† **Virgil BERCEA**
EPISCOP

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Mihaela Caba, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu.

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Dumnezeu vrea credință, oamenii vor minuni, semne

3.02.2019

Iubiți frați și surori, bună ziua!

Duminica trecută, liturgia ne-a propus episodul din sinagoga de la Nazaret, unde Isus citește un text din profetul Isaia și la sfârșit revelează că acele cuvinte se împlinesc „astăzi”, în El. Isus se prezintă ca Acela asupra căruia s-a așezat Spiritul Domnului, Spiritul Sfânt care l-a consacrat și l-a trimis să îndeplinească misiunea de mântuire în favoarea omenirii. Evanghelia de astăzi (cf. Luca 4,21-30) este continuarea acelei relatări și ne arată uimirea concetățenilor săi văzând că unul din satul lor, „fiul lui Iosif” (v. 22), pretinde că este Cristos, trimisul Tatălui.

Isus, cu capacitatea Sa de a pătrunde mințile și inimile, înțelege imediat ce anume gândesc consătenii Săi. Ei consideră că, El fiind unul dintre ei, trebuie să demonstreze această „pretenție” stranie a Sa făcând minuni acolo, la Nazaret, așa cum a făcut în satele vecine (cf. v. 23). Însă Isus nu vrea și nu poate să accepte această logică, pentru că nu corespunde planului lui Dumnezeu: Dumnezeu vrea credința, ei vor minunile, semnele; Dumnezeu vrea să îi mântuiască pe toți, iar ei vor un Mesia în avantajul propriu. Și pentru a explica logica lui Dumnezeu, Isus aduce exemplul a doi mari profeți din vechime: Ilie și Elizeu, pe care Dumnezeu i-a trimis să vindece și să salveze persoane non-ebraice, din alte popoare, dar care s-au încrezut în cuvântul Său.

În fața acestei invitații de a-și deschide inimile la gratuitatea și universalitatea mântuirii, cetățenii din Nazaret se răzvrătesc și chiar asumă o atitudine agresivă, care degenerează până acolo încât „ridicându-se, l-au scos din cetate și l-au dus pe buza prăpastiei [...] ca să-l arunce de acolo” (v. 29). Admirația din prima clipă s-a schimbat într-o agresiune, o răzvrătire împotriva Lui.

Această Evanghelie ne arată că activitatea publică a lui Isus începe cu un refuz și cu o amenințare de moarte, paradoxal chiar din partea concetățenilor Săi. Isus, trăind misiunea încredințată Lui de către Tatăl, știe bine că trebuie să înfrunte truda, refuzul, persecuția și înfrângerea. Un preț pe care, ieri ca și astăzi, profeția autentică este chemată să îl plătească. Însă refuzul dur nu îl descurajează pe Isus, nici nu îi oprește drumul și rodnicia acțiunii Sale profetice. El merge înainte pe drumul Său (cf. v. 30), încrezându-se în iubirea Tatălui.

Și astăzi lumea are nevoie să vadă în discipolii Domnului profeți, adică persoane curajoase și perseverente în a răspunde la vocația creștină. Persoane care urmează „stimularea” Spiritului Sfânt, care le trimite să vestească speranță și mântuire săracilor și celor excluși; persoane care urmează logica credinței și

nu a miracolelor; persoane dedicate în slujba tuturor, fără privilegiu și excluderi. În puține cuvinte: persoane care se deschid să primească în ele însele voința Tatălui și se angajează să o mărturisească în mod fidel altora.

Să o rugăm pe Maria Preasfântă pentru ca să putem crește și merge în aceeași ardoare apostolică pentru Împărăția lui Dumnezeu care a însuflețit misiunea lui Isus.

După Angelus, Sfântul Părinte a spus următoarele:

Iubiți frați și surori!

Cu mare preocupare urmăresc criza umanitară din Yemen. Populația este epuizată de conflictul lung și foarte mulți copii suferă de foame, dar nu se reușește să se aibă acces la depozitele de alimente. Frați și surori, strigătul acestor copii și al părinților lor se înalță în fața lui Dumnezeu. Fac apel la părțile interesate și la comunitatea internațională pentru a favoriza cu urgență respectarea acordurilor obținute, a asigura distribuirea hranei și a lucra pentru binele populației. Invit pe toți să ne rugăm pentru frații noștri din Yemen. „Bucură-te, Marie...” Să ne rugăm tare, pentru că sunt copii cărora le este foame, le este sete, nu au medicamente și sunt în pericol de moarte. Să ducem acasă cu noi acest gând.

Astăzi se celebrează în Italia Ziua pentru Viață, care are ca temă „Este viață, este viitor”. Mă asociez la mesajul Episcopilor și exprim încurajarea mea comunităților ecleziale care în atâtea moduri promovează și susțin viața. Devine tot mai necesară o angajare concretă pentru a favoriza nașterile, care să implice instituțiile și diferitele realități culturale și sociale, recunoscând familia ca sân generativ al societății.

În 5 februarie, în Orientul îndepărtat și în diferite părți ale lumii, milioane de oameni vor celebra Anul Nou lunar. Doresc să îi salut pe toți cordial, urându-le ca în familiile lor să se practice acele virtuți care ajută să trăiască în pace cu ei înșiși, cu ceilalți și cu creația. Îi invit să se roage pentru darul păcii, care trebuie primit și cultivat cu contribuția fiecăruia. Vă salut pe voi toți, romani și pelerini, îndeosebi credincioșii veniți din Croația și din Polonia; pe cei din Lecce, Potenza, Cerignola, San Benedetto del Tronto și Castelliri. Salut Surorile Discipole Pioase ale Învățătorului Divin și corul parohial din Claut (Pordenone). (...)

Peste mai puțin de o oră voi pleca într-o călătorie scurtă dar importantă în Emiratele Arabe Unite. Vă rog, însoțiți-mă cu rugăciunea. Duminică frumoasă tuturor. Poftă bună și la revedere!

Hramul Bisericii din Beiuș

Darul credinței este o lumină, iar Lumina ne luminează calea spre credință. În aceasta ne descoperim ca fii ai lui Dumnezeu și frați: a subliniat pr. Mihai Vătămănelu, Vicar General al Eparhiei de Oradea, duminică, 27 ianuarie a.c., la sărbătoarea hramului bisericii „Sfinții Trei Ierarhi” din Beiuș. Sărbătoarea a fost marcată anticipativ, într-un cadru ecumenic, prin participarea credincioșilor la Săptămâna de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor marcată în parohia din Beiuș în duminica precedentă, pe 20 ianuarie a.c., și la sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi.

La Sfânta Liturghie de duminică, celebrată de pr. Vicar împreună cu pr. Zorel Zima, paroh al Bisericii „Sfinții Trei Ierarhi”, alături de un sobor de preoți din Protopopiatul de Beiuș, a participat întreaga comunitate greco-catolică locală. Cu aceeași ocazie, după Sfânta Liturghie au fost sfințite mai multe icoane donate de credincioșii parohiei „Sfinții Trei Ierarhi”, care au fost achiziționate în vederea realizării unui prăznicar, proiect parohial în curs de desfășurare.

Astfel, a subliniat pr. Zorel Zima, protopop de Beiuș, în cuvântul de mulțumire adresat duminică, atât „Săptămâna Ecumenică, cât și sărbătoarea hramului parohial, au arătat că «Biserica aceasta este loc de binecuvântare și slujire a Domnului, care lucrează în comunitate și în sufletele credincioșilor din Beiuș», după cum spunea PF cardinal Lucian în acest lăcaș, la sfințirea Bisericii din Beiuș, pe 14 aprilie 2002”.

Biroul de presă

Referentul Renovabis în vizită la Caritas

Referentul *Renovabis* pentru România, **Theresa Grabinger**, s-a aflat în perioada 4-5 februarie 2019 în Eparhia de Oradea pentru a cunoaște proiectele finanțate de Renovabis. Theresa a vizitat Casa Frențiu, un proiect sprijinit financiar de Renovabis. I-au fost prezentate apoi proiectele și serviciile sociale ale organizației stabilindu-se de comun acord viitoare proiecte în parteneriat. În același context a fost prezentat și viitorul proiect de infrastructură, construirea unei grădinițe cu program prelungit în Cartierul Tineretului. Concluzia referentului este că asociația este activă și implicată în comunitate.

Pr. Olimpiu TODOREAN

Colegialitate, sinodalitate, papalitate

Cu binecuvântarea Preasfinției Sale Virgil Bercea, în perioada 28 – 29 ianuarie 2019, s-a desfășurat la Zalău, Pensiunea „Colț de Rai”, un curs de formare spirituală pentru preoții Eparhiei de Oradea, pe tema: „Colegialitate, Sinodalitate, Papalitate”. Cursul face parte dintr-o serie de inițiative propuse de Vicariatul pentru Preoți al Episcopiei Greco-Catolice de Oradea și a fost ținut de pr. prof. Roberto Giraldo, director al Institutului de Studii Ecumenice „San Barnardino” din Venetia, franciscan al Conventului „San Francesco della Vigna”. Conferențiarul a fost însoțit de pr. Vasile Barbolovici, paroh de Venezia-Mestre, care a asigurat traducerea din limba italiană.

Potrivit organizatorului, pr. Anton Chifor, Vicar cu Preoții în Eparhia de Oradea, acest „curs de formare le-a permis preoților să-și îmbogățească și să-și actualizeze cunoștințele dobândite în perioada Seminarului. De asemenea, au avut prilejul să-și aprofundeze vocația și anumite aspecte specifice ale slujirii preoțești. Totodată au constituit o bună ocazie pentru a reflecta și aprofunda asupra rolului sinodalității și colegialității din sânul Bisericii. Nu în ultimul rând, spune pr. Vicar, aceste cursuri sunt un moment de bucurie, de fraternitate și de împărtășire”.

Preotul Marius Matei, din parohia Hereclean, participant la cursul de formare, descrie experiența cursului la care tocmai a luat parte, astfel:

«Referitor la „colegialitate” am înțeles că este o particularitate a episcopatului potrivit căreia toți episcopii formează împreună un corp responsabil în mod solidar de Biserica universală și de evanghelizarea lumii; toți sunt învățători ai credinței și legiuitori supremi sub autoritatea papei, succesorul lui Petru. Această unitate se exprimă în mod solemn în Conciliul ecumenic. Deci, colegialitatea e reponsabilitatea față de Biserica întreagă a tuturor episcopilor ce sunt în comuniune între ei și cu capul colegiului, papa.

În ceea ce privește «sinodalitatea», aceasta exprimă figura Bisericii care provine din Evanghelia lui Isus și care este chemată să se întrupeze astăzi în istorie, în fidelitate creativă față de Tradiție. Am remarcat că sinodalitatea ne oferă cadrul interpretativ cel mai adecvat pentru a înțelege însăși slujirea ierarhică și că toți membrii Bisericii sunt subiecți activi și implicați ai evanghelizării. Rezultă că poziționarea unei Biserici sinodale este fundament indispensabil al unui nou elan misionar care să implice întregul popor al lui Dumnezeu.

Am mai înțeles totodată, continuă pr. Marius Matei că papalitatea este un semn de unitate și de fidelitate. Dincolo de slăbiciunile personale ale papilor și ale Bisericii însăși, referința comună la Episcopul Romei a contribuit decisiv la menținerea în unitate a celei mai numeroase Biserici din lume, a asigurat o independență

și o autonomie mai mare față de puterile civile, a constituit un factor al promovării misiunilor, reînnoirii și dialogului.

În concluzie, pentru mine aceste două zile au reprezentat o modalitate inspirată de a fi împreună și în comuniune cu oameni dragi, frați întru preoție, «îmbogățindu-mă» cu informații care să mă ajute în slujirea preoțească”.

Următoarele cursuri de formare spirituală pentru preoți sunt programate de Vicariatul pentru Preoți Oradea în perioada 8-10 aprilie a.c., cursuri adresate preoților împreună cu soțiile lor, care vor fi ținute de don Renzo Bonetti, membru al Comitetului științific al Fundației „Centrul Internațional Familia din Nazaret” din Vatican, pentru o lungă perioadă director al Biroului Național pentru Patorția Familiei în cadrul Conferinței Episcopale Italiene, autor al multor cărți dedicate valorilor familiei creștine.

Biroul de presă

Casa Frențiu – bucuria pensionării în orașul Oradea

Casa Frențiu din Oradea este locul unde persoanele pensionate, singure sau cupluri, pot să aleagă continuarea unei vieți active și pline de bucurii. Fie că aleg să fie mai aproape de familie sau doresc doar să se bucure de anii pensionării, în condiții hoteliere de calitate, cu o paletă largă de activități incluse, în inima minunatului oraș Oradea, persoanele trecute de o anumită vârstă au acum la dispoziție Casa Frențiu!

Casa Frențiu din Oradea este un loc la standarde de calitate ridicate. Casa este poziționată într-o locație centrală a orașului Oradea, în parcul Olosig, aproape de foarte multe zone de relaxare și comerciale cu acces facil la toate mijloacele de transport. Casa Frențiu este o alegere perfectă pentru persoanele vârstnice care apreciază o viață socială activă, ca parte a unui program de zi cu zi în care sunt incluse de la activități sportive, plimbări, activități recreative în comuniune cu ceilalți locuitori ai casei, până la activități culturale și educative împreună cu personalul Casei Frențiu.

Spațiul de socializare comun este generos și se întinde pe mai multe zone. În principal, atracția se îndreaptă spre zona de relaxare a camerei de zi. Camera de zi este dotată cu canapele confortabile, o zonă de vizionare a canalelor de televiziune sau a filmelor, care are în centru un ecran TV plat de mari dimensiuni. Aici pot să fie alese diverse activități care se pot realiza atât cu ceilalți oaspeți, cât și cu personalul casei sau alături de familia venită în vizită. Zonele de jocuri, biblioteca sau accesul Wi-Fi pot, de asemenea, să fie binevenite atunci când dorești să faci ceva nou și interesant. Zona de luat masa este un alt loc de socializare. Cele trei mese zilnice asigurate oaspeților Casei Frențiu sunt un bun prilej de discuții privind activitățile zilei, știrile sportive sau cele social-economice dezbătute pe scena politică. Fiecare etaj este dotat cu o mică zonă de discuții sau de citit, atunci când cauți puțină intimitate dar nu îți dorești, totuși, să stai în propriul dormitor. Dacă, totuși, se preferă aerul liber, putem spune că parcul Olosig este chiar grădina Casei Frențiu. Aleile liniștite și copacii umbroși sunt minunate atunci când vrei să ieși în natură sau să îți amintești de casa de la țară.

Sala de sport e o altă zonă unde oaspeții Casei Frențiu pot avea atât activități de tonifiere și întreținere, cât și activități sportive medicale, având la dispoziție aparatură certificată în acest sens. Alte zone unde se pot desfășura mici meșteșuguri sau activități de hobby sunt la dispoziția celor dibaci și creativi.

Pentru suflet și nu numai, capela Casei Frențiu este permanent deschisă. Aici se oficiază slujbe religioase pentru oaspeții casei și familiile acestora și anume servicii religioase punctuale.

Casa Frențiu oferă mai multe pachete de servicii pentru oaspeții săi în funcție de preferințe sau necesități.

Pachetul Standard

Include: oferta de cazare în condiții de confort, igienă și eleganță ergonomică, în cameră cu un pat și baie proprie; meniul zilnic constând în trei mese de bază și două gustări, preparat de personal calificat, în bucătăria proprie; asistență și îngrijire permanentă prin personal calificat, respectiv asistente medicale, personal de serviciu; servicii de spălătorie, uscătorie, călcatorie; servicii de terapie ocupațională, benefice în activitatea și întreținerea mentală.

Pachetul Silver

Pe lângă serviciile de alimentație realizate în condițiile pachetului standard, pachetul Silver include: servirea mesei în cameră; ajutorul persoanei în timpul mesei (la nevoie). De asemenea, asigură supraveghere și ajutor (la nevoie) la efectuarea igienei corporale.

Pachetul Gold

Pachetul Gold include toate facilitățile incluse în pachetele Standard și Silver la care se adaugă: materiale sanitare necesare zilnice; toaletare corporală completă și estetică; prevenirea escarelor prin asigurarea tratamentului corespunzător.

Notă: Din pricina acestor variabile, contribuția lunară aferent fiecărui locatar va fi stabilit individual, în cadrul unei oferte personalizate, comunicate prin email sau telefonic, asigurându-ne de alocarea unor servicii specifice nevoilor fiecărui oaspete al Casei Frențiu.

Activități incluse

Activitățile sunt special create pentru oaspeții Casei Frențiu pentru a veni în sprijinul acestora, având ca scop creșterea confortului psihic și a stării de bine, asigurarea capacităților fizice și intelectuale, activități de petrecere a timpului liber: ore de pictură și desen; serate muzicale și dans, film și lectură; jocuri de societate și dezvoltare personală; activități de îndemânare; 5 o'clock tea pentru servirea de ceaiuri, cafea alături de un prieten; acces nelimitat la internet pentru a păstra contactul cu familia, prietenii, sau pentru a învăța noi lucruri; posibilitatea vizitării oaspeților casei de către familie sau apropiați, ori de câte ori doresc; plimbări în aer liber în curtea proprie și în parcul din apropiere; sporturi ușoare (tenis de masă, biliard, badminton); consiliere spirituală; sărbătorirea în mod festiv a zilelor de naștere și onomastice; organizarea de mese festive de Crăciun, Revelion și de Paști.

Pentru detalii privind modalitatea de a deveni oaspeți ai Casei Frențiu pe termen lung, mediu sau scurt, vă rugăm să utilizați următoarele date de contact:

Telefon: +40 770 120 224 sau 0359 418 201

E-mail: casafrentiu@gmail.com

www.casafrentiu.ro

Otilia BĂLAȘ

„Caravanele Ardealului”

„Cea mai frumoasă carte a lui Septimiu Popa este *Caravanele Ardealului*, un prinos de recunoștință al autorului pentru Blajul studiilor și formației sale intelectuale și morale”, susține dl profesor Ion Buzăși, în *Prefață* la volumul reeditat în 2004.

În intenția autorului, volumul apărut în 1938, era un omagiu adus Blajului la Bicentenarul întemeierii de către Episcopul Inochentie Micu- Klein.

În *Cuvânt înainte*, autorul mărturisea că evocarea Blajului și a școlilor blăjene trebuia să fie darul său adus Bicentenarului, la sărbătorirea lui. Cum atunci nu a reușit, se bucură că a fost „sărbătorit” prin „*apariția unei cărți excelente: volumul <Evocări din viața Blajului>*” a scriitorului Alexandru Lupeanu-Melin.

La editarea cărții *Caravanele Ardealului*, Septimiu Popa era un cunoscut scriitor transilvănean, în 1937 publicase *Temnițele Clujului*, volum de evocări a dramei românilor din Ardeal, care după intrarea României în Primul Război Mondial, erau adesea întemnițați, învinuiți de a avea legături cu românii de dincolo de Carpați. În 1941 i-a apărut ultima carte, *Cuiul de la inimă*, după care, la puțin timp, în 1946, s-a stins din viață.

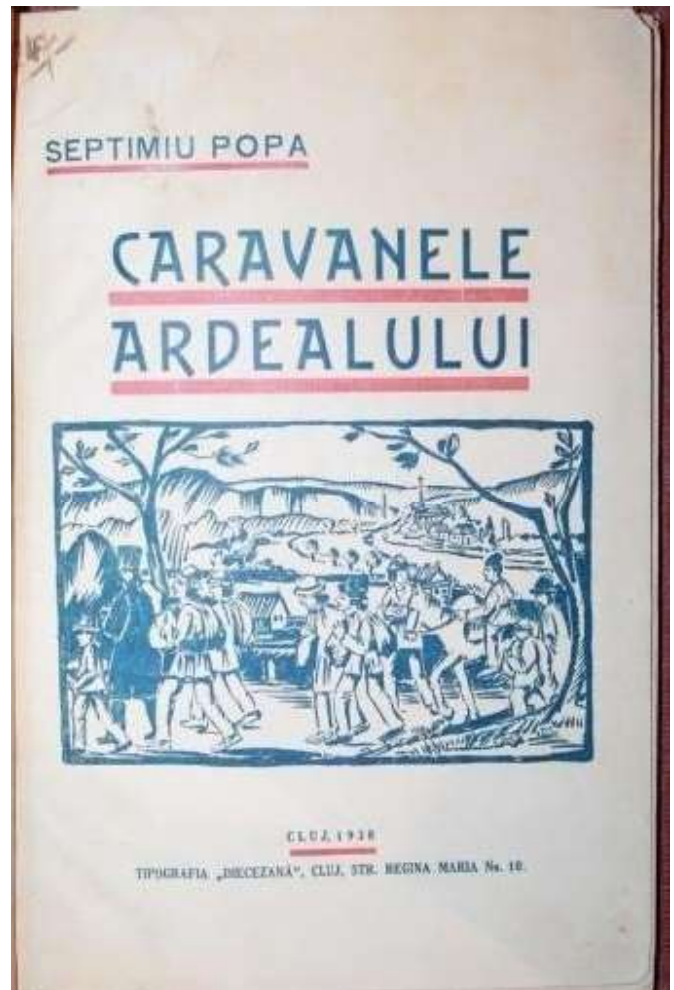
Septimiu Popa (1885-1946) s-a format la Blaj, unde a fost elev al Liceului „Sf. Vasile cel Mare” și student al *Facultății de Teologie*.

A început să scrie din anii studiilor, la Blaj, unde a debutat la *Unirea*, fiindu-i, de-a lungul anilor, un fidel colaborator, la fel și revistei *Cultura creștină*, apărută ulterior. Articole și lucrări cu caracter teologic, memorialistic și istoric, Septimiu Popa a publicat în mai multe reviste din Transilvania.

S-a hirotonit în 1907, pentru început a fost numit preot în comuna Bologa din apropierea Clujului, apoi, preot-profesor la Gimnaziul *Doctor Constantin Angelescu* din Cluj.

Volumul *Caravanele Ardealului* este alcătuit din douăzeci și opt de povestiri cu caracter memorialistic, toate având în centru Blajul. Și cititorul simte tremurul inimii scriitorului când, miraculos, *Blajul* face să-i renască, în gând și suflet, trecutul, să-l retrăiască și să ni-l dăruiască: „...vă deschid o pagină luminoasă..., o pagină scrisă de oameni, care acum nu mai fac umbră pământului, dar care...credeau în idealuri” (Septimiu Popa, „*Caravanele Ardealului*”, Ed. Didactică Nova, Craiova, 2004, p.64).

Cele mai multe povestiri au ca punct central portrete ale Episcopilor și Mitropoliților din Blaj, ale preoților și profesorilor, a căror spiritualitate și morală se situează la înălțimi greu de atins: *Un mare prieten al tinerimei*, *Poezia celei mai sfinte iubiri*, *În temniță și pe tronul arhieresc...*, *Omul trimis de Dumnezeu*, *Românii și orașele din Ardeal*, *Vlădica Ioan Bob și recensă-*

mântul din 1930, Micii Apostoli ai Ideii Naționale, Un triumf românesc în anul 1861 și „Negrul” și „Grosul”.

Preoții, profesorii și cărturarii patrioți sunt evocați în istorisirile: *La Piatra cea Sfântă, Nu te teme, măi Axente! și Vizitele lui Iacob Mureșanu la Seminarul Teologic din Blaj*. Cu accent personal, sunt *O istorie din alte vremuri - Memoriei bunicului meu, Grigore Popa, 1903 și Doi oameni cum nu pot să mai existe*.

Caravanele Ardealului este povestirea care deschide volumul și-i dă numele. Evocarea întemeierii primelor școli sistematice moderne în limba română la Blaj, în 1754, de către Episcopul Petru Pavel Aron, se regăsește la mai mulți scriitori, Septimiu Popa trece însă dincolo de moment, ca să dea viață urmării imediate, în tot cuprinsul Ardealului, a acestui act istoric.

Bunicului autorului, martor și personaj al celor evocate, îi datorăm imaginea, unui Ardeal în mișcare și freamăt nebănuț, la începutul fiecărei toamne. Din extremitatea Maramureșului și a Sălajului, din Satu Mare și din toate colțurile transilvănene, la sfârșitul lui august, copiii, singuri sau cu tații și preoții lor, porneau spre Blaj, pe jos - la acel timp nu existau căi ferate. În satele prin care treceau, „la drumul țării”, se alăturau

(continuare în pag. 8)

(urmare din pag. 7)

tot mai mulți copii și tineri „caravanei”, pe care o încheiau căruțele cu haine și merinde; spre Cluj, caravana avea deja vreo șaizeci de elevi. Tot drumul „caravanei” era numai cântec și chiuit. Când se întâlnea cu cea dinspre Tg. Mureș, la Iernut, „caravanele” aveau peste două sute de elevi.

„Caravanele” își aveau un itinerar și orar bine gândit, cu popasuri în anumite sate, unde erau așteptați și găzduiți. Elevii, „diecii”, cum li se mai spunea, pentru că în vacanțe cântau în biserică, dormeau pe la oameni, prin șuri, nu înainte însă ca cei din clasele superioare să „scoată la iveală lăutarii satului. În fața locuinței primarului trăgeau apoi o horă strașnică (...) Școlarii învăteau fetele de să crape pământul, nu altceva, până către miezul nopții”.

Spre Blaj, întâlneau „caravanele” ce veneau din spre Sibiu și Orăștie.

Ajunși în Mica Romă, părinții își lăsau copiii în grija lui Dumezeu și a Episcopului, de la care „primeau țițăii, încălțăminte și hainele, iar de la Seminar zeamă lungă...”. În iunie, la sfârșitul anului școlar, „caravanele” se formau din nou, „făcând calea întoarsă”.

În Caravanele Ardealului, este descrisă epoca în care Biserica Greco-Catolică a format intelectualitatea românilor în Transilvania. Sunt pagini-document, care se adaugă celor multe care atestă locul de frunte avut de Biserica noastră în dezvoltarea culturii și civilizației românești.

Suntem surprinși cât de temeinic țăranii aceluși timp au înțeles însemnătatea școlii, ne bucură legătura puternică dintre Biserică și oameni, legătură care a dus la o revărsare de Bine în viață.

Autorul povestește cu plăcere și are puterea de a trăi cele povestite. Cu emoție greu stăpânită, ne lasă să descoperim adâncă recunoștință față de Biserica noastră, pe care, în ultimile cuvinte ale povestirii, o mărturisește direct: „Școlarii zilelor noastre să știe că așa s-a format clasa cărturărească a Ardealului românesc”. Iar noi ne întrebăm: Numai școlarii?”

Un mare prieten al tinerimei - Episcopul Petru Pavel Aron este povestirea care reînvie anul 1754, când, la „îmbinarea blânelor Târnavă”, la Blaj, Episcopul Petru Pavel Aron a deschis, cum s-a spus mai sus, primele școli sistematice moderne în limba română, de pe tot cuprinsul românesc - „fântânile darurilor”, pentru toți, indiferent de religie sau naționalitate. S-au deschis „că mai toți sunt flămânzi de hrana cea sufletească, pentru aceia, tuturor fiilor noștri, oricarii vor cere, trebuie după putință a li se frânge sfânta pâine și a-i cuprinde la învățătură”, spunea în „Înștiințare” Episcopul Petru Pavel Aron.

În Școlile Blajului s-au dat tinerilor adevărurile de credință și, potrivit structurii interioare, și modul de a trăi credința, s-a învățat temeinic și s-au format caractere. Preoții - profesori au fost apostoli care au avut

darul de a le fi tinerilor călăuze pentru o viață, să le întindă o mână, când, pe un drum greu, pașii lor s-ar fi clătinat.

Unul dintre acești „apostoli” a fost chiar „Întemeietorul” Școlilor românești, Episcopul Petru Pavel Aron, amintește Petru Maior, „a fost un om sfânt... Măncarea lui era numai pâine uscată și legume, cu puțin ulei de in. Afară de pâinea ce o împărțea școlărilor (a introdus țițăii), el întrebuița toate veniturile sale pentru ajutorarea acestora. N-a căutat la apă, noroi, zăpadă, frig și drumuri rele, ci a cutreierat însuși Ardealul, predicând și învățând poporul”. Și portretul se îmbogățește: „El nu zâmbea decât atunci când se vedea între școlari, mai ales când îi vedea săturându-se la masa lui. Acela, care din modestie spunea că nutrește pe școlari cu sfărâmiturile mesei sale, în realitate își ținea sufletul în oase cu rămășițele de pâine uscată de la masa, ce o întindea cu mâna largă școlărilor” (Op. cit., p.20).

Între scrisorile rămase de la Episcop, în latină, pe școlarii săi îi numea „*cor meum*” (inima mea), ceea ce a făcut pe pictorii aceluși timp să-l reprezinte adesea pe Episcop cu mâna la inimă.

S-a îmbolnăvit grav în timp ce vizita satele din Maramureș, a fost îngrijit într-o mănăstire a iezuiților din Baia Mare; atunci s-a observat că purta ciliciu de fier - se poate vedea acest ciliciu în Muzeul Liceului „Sfântul Vasile”.

Urmașii Episcopului întemeietor au dezvoltat Școlile Blajului, astfel Blajul, cel mai vechi centru de cultură românească din Transilvania, a fost până în 1948 o „citadelă” a Școlilor românești, cu toată varietatea lor, licee teoretice: Liceul „Sf. Vasile cel Mare”, liceu de băieți, Liceul „Sf. Ecaterina”, de fete, licee comerciale, industriale, Școli Normale și Școală de Menaj - toate pe nedrept desființate, deși erau o atestare a Școlii Ardelene și a unei culturi care a trecut peste munți și a contribuit la realizarea Marii Uniri, idealul atâtor generații, o mândrie a unui popor și a unei țări.

Profesorul M. Zăciu povestește că l-a însoțit pe Pr. Ion Agârbiceanu într-un drum la București, cu trenul. „La Blaj, (Agârbiceanu) se ridică să vadă vechea stampă a orașelului ațipit... <Școlile!>, zise doar. În atitudinea lui mi se păru că era un omagiu. Pentru asta se ridicase în picioare”, ne spune cu certitudine prof. Zăciu.

În continuare, autorul își cheamă cititorii să privească împreună șirul de Arhieri ai Bisericii Unite cu Roma, oameni de înaltă spiritualitate și cultură. Reține doar numele unora dintre cei mulți, pentru că toți s-au remarcat prin dragoste și generozitate față de Școlile Blajului și Școlile confesionale. Unul dintre aceștia este Episcopul Grigore Maior, doctor în teologie și filozofie, care, cu zece ani înainte de a fi deschise Școlile Blajului, învăța pe copii „buchiile și frica Domnu-

(continuare în pag. 9)

(urmare din pag. 8)

lui”. Dacă, din inima lui bună, Episcopul Petru Pavel Aron a dăruit primii țipăi, Grigore Maior a întemeiat „*fundăția de pâine*” - „*țipăii*”, pentru a asigura „*viitorul Școalelor din Blaj*”. Averea sa personală a lăsat-o acestor școli (*În temniță și pe tronul arhieresc*).

Portretul Episcopului Ioan Bob este creionat în povestirile *Poezia celei mai simple iubiri, Românii și orașele din Ardeal - Opera culturală românească a episcopului Ioan Bob și Vlădica Bob și recensământul din 1930*.

Ioan Bob este unul dintre cei mai mari și generoși Arhieri, relațiile încordate cu „*cu marii luceferi Șincai, Clain și Maior*” erau din cauza de disciplină, dar pastorația sa rămâne una dintre cele mai înfloritoare din Biserica noastră. Episcopul Bob a introdus în Biserică capitulul catedral, după modelul latin, sistemul perfect de organizare.

Episcopul a fost de o rară modestie, autorul nu uită să amintească cititorului că atunci când i s-a adus vestea numirii de episcop, stătea pe prag și „*mesteca în mămăligă*”.

Bunătatea inimii lui impresionează: „*s-a îngrijit ca fundăția de pâine (țipăii) să se execute întocmai, mai adăugând și carne și fiertură, cu care și Petru Pavel Aron nutrea școlarii în duminici și sărbători, plus veștmintele*” (Op. cit., p.25).

În perioadele de foamete, Episcopul Bob „*a fost un al doilea Iosif pentru ținutul Blajului*”. *La înmormântarea sa, când se cânta „Veșnica lui pomenire, contractelor (pentru împrumuturile date țăranilor) li s-a dat foc, așa cum a lăsat cu limbă de moarte. Fumul cenușiu al contractelor s-a ridicat spre Cer, ca o jertfă curată a unei inimi milostive*”.

Episcopul a „construit” suflete și biserici, sunt bisericile care îi poartă numele, Bisericile Bob din Cluj-Napoca, Tg. Mureș, Mediaș, Sebeș și Odorhei, pe zidurile cărora încă se mai poate citi: „*Ad Dei gloriam fundi curavit Excellentissimus Dominus Episcopus Fogarasiensis Ioannes Bob*”... Și, în 1795 a tipărit „*Biblia lui Clain*” sau „*Biblia de la Blaj*”, sau „*Biblia lui Bob*”.

Apărător al drepturilor românilor din Ardeal, a înaintat Curții de la Viena, împreună cu episcopul ortodox, renumitul „*Supplex Libellus Valachorum*”.

În Omul trimis de Dumnezeu, scriitorul schițează portretul „*celui de al doilea întemeietor al școalelor din Blaj*”, Mitropolitul Ioan Vancea. Acesta a dorit clădiri multe și noi, „*ca școalele să corespundă necesităților timpului*”, astfel, a ridicat Internatul Vancean și cea dintâi școală de fete din Blaj. Trecând prin Blaj, peste tot se vor vedea clădiri într-o anumită arhitectură - „*opera monumentală a mitropolitului Vancea*”, căruia Mitropolitul Vasile Suciuc i-a adaugat „*Institutul Recunoștinței*”.

Galeria oamenilor mari este mai bogată, rămâne cititorului să-i descopere. Mitropolitul Alexandru Sterca Suluțiu, Episcopul Vasile Hossu, Axente Sever, Iacob Mureșianu, colaboratorii de la gazeta blăjeană *Unirea* și alții se regăsesc în portrete, unde, prin câteva trăsături, autorul le fixează personalitatea, accentuând, ca tuturor celorlalți, măreția morală: credința, puterea de a lupta pentru împlinirea unui ideal, a unui gând sau a unui vis, și jertfa.

Aceste portrete, incluse în povestirea memorialistică, care prin specificul ei este o garanție a adevărului, a trăirii personale, face ca nota de adevăr să acopere întregul conținut.

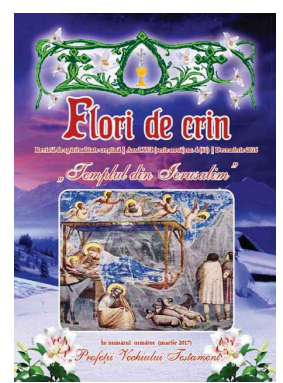
În întâmplările sau evenimentele relatate, se simte prezența povestitorului, retrăirea lor și, prin nota confesivă, se simte sensibilitatea sufletească a omului bun, cu suflet mare, care a fost Părintele Septimiu Popa (*O istorie din alte vremuri*).

Și se simte iubirea PREOTULUI pentru BISERICA GRECO-CATOLICĂ, pe care o vrea pe mai departe așa cum o numea Papa Leon al XIII-lea, „*Un mărghăritar între Bisericile Răsăritene*”.

Caravanele Ardealului este „artă și document, literatură și istorie, suflet și obiectivitate”, care, la încheierea lecturii, te obligă la reflecție. Și concluzia pentru noi, cei de azi, poate o cuprinde cuvintele scriitorului N. Breban: „*Viitorul trebuie căutat în trecut*”.

Duminica Presei

În fiecare an, a treia Duminică a Postului Mare (**31 martie 2019**) este dedicată presei creștine. În acest sens, tasul duminicii respective este centralizat la Episcopie, urmând ca acesta să fie folosit în vederea editării revistelor Eparhiei de Oradea. Tot în acest context precizăm că toți credincioșii noștri sunt rugați să acorde o mai mare atenție presei creștine, citirii și difuzării acesteia, chiar ajutorării ei, în măsura care se poate, pentru că ea, presa, face parte din actul de informare și cunoaștere necesar unui bun credincios.

Iuliu Maniu, 66 de ani de la moartea «Sfinxului»

„În viață poți să negociezi multe, dar niciodată principii”, spunea Iuliu Maniu, om politic român,

greco-catolic, creștin exemplar, de la a cărui moarte se împlinesc astăzi, 5 februarie a.c., 66 de ani. „Sfinx” al principiilor creștine din anii de vârf ai istoriei naționale românești, Iuliu Maniu se stingea din viață pe 5 februarie 1953, ca deținut politic în închisoarea din Sighet. La Bădăcin (județul Sălaj), locul nașterii sale, el este comemorat an de an în duminica cea mai apropiată zilei trecerii sale la Domnul. Astfel, Parohia Greco-Catolică din Bădăcin a organizat duminică, 3 februarie a.c., evenimentul memorial «Salvați Istoria Națională! Redați Casa Maniu Românilor!». Manifestările au cuprins celebrarea Sfintei Liturghii și slujba de Parastas pentru Familia Maniu, depuneri de coroane și jerbe de flori la bustul lui Iuliu Maniu de la Dealul Țarinei din Bădăcin. La celebrarea euharistică au luat parte pr. Mihai Vătămănelu, Vicar General al Eparhiei de Oradea, împreună cu pr. Nicoale Bodea, Protopop al Protopopiatului de Șimleu, și pr. Orest Nechita, din parohia Bobota și Boeșa, două „localități simbol în Sălaj, înfrățite cu parohia Bădăcin”, după cum ne mărturisește gazda evenimentului, preotul paroh Cristian Borz. Au sosit la Bădăcin în mod special pentru acest eveniment comemorativ credincioși din Oradea, Cluj, Sighetul Marmăției, Turda, București și un grup al Asociației AGRU Baia-Mare, însoțiți de pr. Simeon Mesaroș. La comemorarea lui Iuliu Maniu din acest an, au fost prezeți duminică la Bădăcin și fiul domnului Rațiu, Indrei Rațiu, precum Ionuț Gherasim, cel care a fost secretarul personal al lui Corneliu Coposu, din partea Fundației dedicate lui.

Cu același prilej au fost ținute două prelegeri dedicate aportului pe care Iuliu Maniu l-a avut în istoria României unite: „Anul 1919 - Iuliu Maniu și Consiliul Dirigent. Ilie Lazăr și Gărzile Naționale”, de Ion Andrei Gherasim, și „Încercări de comemorare și reabilitare a memoriei lui Iuliu Maniu, sub lupa Securității” de Marin Pop. Cu aceeași ocazie, au fost lansate trei

cărți dedicate Sălajului Centenar, memoriei locului și amprenteii marcante a celui care a fost Iuliu Maniu.

Potrivit pr. Cristian Borz, paroh al parohiei Greco-Catolice din Bădăcin, evenimentul omagial de la Bădăcin au comemorat martiriul lui Iuliu Maniu, elocvând modelul pe care l-a lăsat „un omul politic care a reușit să îmbine morala creștină și politica, lucru care astăzi pare a fi imposibil de realizat”. De asemenea, mai spune pr. Cristian Borz într-un interviu pentru Bioroul de Presă EGCO, s-au amintit duminică evenimentele anului 1919, despre care se vorbește mai puțin, dar nu trebuie uitat:

„În 1919 - spune pr. Borz - Consiliul Dirigent al Transilvaniei condus de Iuliu Maniu a trebuit să ducă la îndeplinire hotărârile care s-au fixat la 1 decembrie 1918. Un an foarte greu, foarte dificil de gestionat și despre care se vorbește foarte puțin. Spre exemplu Oradea și zona Sălajului au fost eliberate abia prin luna aprilie 1919. Nu s-a încheiat totul pe 1 decembrie”.

De aceea, au fost amintite duminică [3 februarie 2019] și victimele de după 1 decembrie 1918, printre care „aici, în Bădăcin, sunt mama și sora lui Iuliu Maniu care au fost arestate, împreună cu părintele Valentin Coposu de la Bobota. Au fost arestați și duși la Debrecen. Înainte de a ajunge Armata Română, pe 17 aprilie 1919, la Șimleu, cu o zi înainte era arestat Vicarul Greco-Catolic al Șimleului Silvaniei, pr. Alexandru Gheție”.

La 66 de ani de la trecerea sa la Domnul, într-un loc de istorie vie precum Bădăcinul, pr. Cristian Borz, mărturisește că:

„Iuliu Maniu este fără îndoială, atât pentru clasa politică, în primul rând, pentru că a făcut politică la 56 de ani, mai bine de jumătate de secol, la cel mai înalt nivel. Este un model pentru că, așa cum spuneam, a reușit să îmbine morala creștină cu politica. Toată activitatea sa politică a fost coordonată de principiile creștine. Apoi este un model pentru fiecare dintre credincioși, pentru fiecare dintre noi, deoarece avea principii morale foarte bine stabilite. Ierarhia valorilor, spunea el sunt

(urmare din pag. 10)

sunt «Dumnezeu, dragostea de neam și familia». Nu s-a abătut de la aceste principii. Nu întâmplător Nicolae Iorga l-a numit «Sfinxul», tocmai pentru că rămânea ferm în ceea ce credea. El în 1947 putea să plece, a fost invitat să plece în străinătate. A rămas în țară știind că va muri în temnițele comuniste. A mers, de bună voie, conștient, crezând în principiile lui până la capăt. De aceea este un model pentru creștini, mai mult pentru oamenii din clasa politică de astăzi”.

Figura omului politic considerat artizan al Marii Uniri, dar totodată deținut și lăsat să moară de foame într-o celulă din Sighet, este cu siguranță nemuritoare și ne întrebăm dacă pentru tinerii de astăzi poate fi model deopotrivă?

„Cu siguranță da, ne asigură pr. Cristian Borz, el [Iuliu Maniu] s-a implicat și a investit foarte mult în educație. De altfel se spune că toți banii pe care reușea să îi adune ca avocat în primul rând, căci aceasta a fost

meseria sa de bază, a fost avocatul Mitropoliei de la Blaj aproape douăzeci de ani. Încă un lucru, domeniul și casa de la Bădăcin a fost lăsată Episcopiei cu un scop precis: să fie folosită pentru educarea și instruirea tinerilor. El credea foarte mult în această forță a tinerilor care pot să schimbe lumea. Dar din nou, spunea el și le transmitea în întâlnirile pe care le avea cu tinerii, că «în viață poți să negociezi multe, dar niciodată principii», iar principiile erau cele enunțate de el. Casa de aici de la Bădăcin, în prezent Casa Memorială Iuliu Maniu, era mereu plină de tineri, iar Școala din sat a fost construită cu voluntari tineri. În vara lui 1935, cincizeci de studenți au ajutat să se construiască școala în roșu, până la acoperiș. Iuliu Maniu, credea în tineri și era foarte iubit de ei!”, a încheiat interlocutorul nostru.

De altfel, sunt mai multe licee sau colegii naționale în țară care îi poartă numele. Printre acestea, în Oradea, este Liceul Greco-Catolic, care, citim pe site-ul oficial al instituției, „din anul 2011, poartă numele lui Iuliu Maniu, om politic de marcă și creștin excepțional, deținut politic în perioada comunistă, un adevărat model pentru orice tânăr”.

Biroul de presă

Catedrala „Sfântul Nicolae”, bijuterie a orașului Oradea

O clădire emblematică pentru orașul Oradea, dar și pentru întreaga regiune, pentru că este un monument cu totul remarcabil și ca prezență arhitecturală, dar și ca semnificație: aceasta a remarcat criticul de artă Ramona Novicov, vorbind despre Catedrala „Sfântul Nicolae” din Oradea într-un reportaj pentru postul de televiziune Digi24 Oradea, filmat miercuri, 04 februarie a.c., în catedrala Episcopiei Greco-Catolice de Oradea. Materialul, realizat de jurnalista Bianca Firezar, a fost difuzat duminică, 10 februarie a.c., în cadrul emisiunii «Turist acasă». S-a dorit prin această inițiativă, spune realizatoarea, „realizarea unui reportaj despre cele trei biserici diferite - greco-catolică, ortodoxă și romano-catolică, - prezente în Piața Unirii din Oradea, care sunt de fapt, pentru toți cei care ajung în centrul orașului, mai mult decât simple lăcașuri de cult”.

«Catedrala „Sf. Nicolae” a fost terminată la sfârșitul secolului al XIX-lea și au trebuit 100 de ani pentru a fi împodobită cu această pictură de tip clasic, barochizant, după gustul vremii, pe care o admirăm astăzi. Arhitectura este de inspirație occidentală, cu o navă centrală și cu o boltă pe transept, adaptată la nevoilor liturgice bizantine. Catedrala are un splendid iconostas, ceea ce marchează diferența de cult dintre răsărit și apus, care atrage privirile la fiecare slujbă și completează de fapt frumusețea corului, cu aceste voci ale artei. Turnul Catedralei a fost afectat de două incendii, fiind modelat în forma sa actuală în stil neobaroc de celebrul arhitect al secolului al XX-lea Rimanóczy Kálmán jr, care a înțeles cum să facă consonant acest decor baroc din interior, cu cel al coifului. Biserica se înalță maiestuosă și domină Piața Unirii de astăzi, făcând pereche complementară cu Biserica cu Lună, care a fost construită anterior, dar care are același tip de planimetrie de baroc târziu, austriac...», a spus pentru Digi24 Oradea, criticul de artă Ramona Novicov.

Biroul de presă

ZIUA VOLUNTARULUI CARITAS, 2109

Sala festivă a Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu” din Oradea a găzduit marți, 29 ianuarie 2019, cea de-a XIII-a ediție a Zilei Voluntarului Caritas, Uniți pentru comunitate, în cadrul căreia au fost premiați voluntarii Asociației Caritas Eparhial Oradea, activi în anul 2018. Gazda evenimentului au fost voluntarii Patricia Kăvășdan și Ionuț Tripon.

La eveniment au participat, alături de voluntari și invitații lor, părintele Mihai Vătămănelu, vicar general al Episcopiei Române Unite cu Roma, Greco-Catolică de Oradea și Arina Moș, director executiv al Direcției de Asistență Socială Oradea.

Prin această premiere am urmărit recunoașterea publică a meritelor celor mai activi voluntari. În anul 2018, **145 de voluntari au prestat 3.200** de ore în serviciul aproapelui. Au fost acordate 10 premii pentru implicarea în activități și programe, și premiul “Voluntarul anului 2018” după cum urmează:

Premiul CANTINA SOCIALĂ

Cantina socială este un serviciu social în cadrul căreia voluntarii pe lângă servirea efectivă a beneficiarilor, aceștia interacționează în mod direct cu beneficiarii. În anul 2018, **14 voluntari au realizat 725 de ore** de voluntariat la cantina socială. Premiul s-a acordat voluntarei: **Sanda Miclăuș**.

“Îmi dă o stare de bine participarea la activitățile cantinei sociale. Am învățat multe lucruri de la oamenii întâlniți acolo. Am conștientizat cât de norocoasă sunt. Revin cu drag întodeauna acolo” (Sanda Miclăuș).

Premiul COLECTA DE PAȘTI

La Colecta de alimente de Paști din anul 2018 s-au implicat **46 de voluntari, care au desfășurat 236 de ore** de voluntariat contribuind la strângerea de alimente pentru cei nevoiași. Premiul s-a acordat voluntarei: **Andreea Munteanu**.

“La Colecte devin un om care face exerciții de smerenie întru ajutorarea semenilor nevoiași. E o experiență de viață prin care am învățat să ies din zona de confort pentru a convinge oamenii să dea din puținul sau mai multul lor. Totuși, din puțin se face mult, și important este să nu renunțăm în a face și acest puțin.” (Andreea Munteanu).

Premiul COLECTA DE CRĂCIUN

La tradiționala Colectă de alimente de Crăciun, în anul 2018 s-au implicat **37 de voluntari care au desfășurat 199 de ore** de voluntariat contribuind la strângerea de alimente. Premiul s-a acordat voluntarului: **Nicu Vinter**.

“Caritas e motorul care pune lucrurile în mișcare și ne oferă posibilitatea nouă, voluntarilor, să gravităm în jurul activităților umanitare.” (Nicu Vinter).

Premiul VOLUNTARIAT CORPORATIST

În al doilea an, consecutiv, oferim acest premiu pentru încurajarea și facilitarea angajaților de a se implica în activitatea Cantinei Sociale în anul 2018: **19 voluntari au realizat 111 ore** de voluntariat în cadrul Cantinei Sociale în perioada noiembrie -decembrie 2018 iar compania a asigurat masa zilnic timp de 10 zile. Premiul s-a acordat companiei: **CELESTICA**.

Premiul PRIETENI PENTRU UN ZÂMBET

Anul 2018 a fost productiv pentru echipa Prieteni pentru un zâmbet, care acum numără **54 de voluntari clovni-doctori activi**, care reușesc să îi viziteze pe copiii internați la Spitalul Clinic Municipal Dr. Gavril Curteanu de 3 ori pe săptămână. În ultimul an, această echipă dedicată a realizat **862 de ore** de voluntariat, aducând zâmbete pe chipul copiilor mici și mari. Premiul s-a acordat voluntarului: **ISTVAN BALAZS**.

“Caritas înseamnă pentru mine realizarea unei legături strânse cu oameni de diferite vârste și clase sociale. Experiența asta m-a învățat că în viață este important în ce investești energia și timpul tău.” (Istvan Balazs).

Premiul SPRIJIN ADMINISTRATIV

Activitatea administrativă e foarte importantă în organizația noastră și în anul 2018, 59 de voluntari au cumulată 832 de ore de voluntariat în activități administrative. Premiul s-a acordat voluntarelor: **Doris Pastor și Mălina Arvaș-Popa**.

“Experiența aceasta m-a învățat că, uneori, pentru a-ți aminti de propria valoare, e suficient să privești la zâmbetele de pe fețele altora, care ți se datorează.” (Doris Pastor).

“Faptul că am avut ocazia să fac parte din Caritas a fost o mare oportunitate în primul rând de a mă cunoaște pe mine, și pe de altă parte am avut ocazia să cunosc și să descopăr oameni noi și super faini. E o echipă unită și pot conta pe oricine la orice oră.” (Mălina Arvaș-Popa).

Premiul pentru FORMAREA VOLUNTARILOR

În vara anului 2018 am organizat întâlniri de formare pentru voluntarii tineri, unde-am învățat despre inteligența emoțională, public speaking și nu în ultimul rând, cum să ne argumentăm punctul de vedere. Premiul s-a acordat voluntarului: **IONUȚ TRIPON**.

“În Caritas am avut mai multe experiențe frumoase decât aș putea să enumăr, am întâlnit oameni deosebiți și am crescut ca individ. Sunt recunoscător pentru că fac parte din echipa de voluntari.” Ionuț Tripon.

Premiul SPECIAL

Premiul special îl oferim persoanelor care promovează asociația noastră în comunitate și invită și alte persoane să facă voluntariat.

Premiul s-a acordat doamnei: **Carmen Chiș**.

“Pentru mine Caritas înseamnă altruism, dăruire și respect față de semenii mei” (Carmen Chiș).

Premiul pentru DISPONIBILITATE

Disponibilitatea înseamnă a fi prezent la nevoie. Când ești anunțat cu o 1 oră înainte și faci tot posibilul să fii prezent. Apoi aduci cu tine și prieteni...

Premiul s-a acordat voluntarului **Șerban Baci** și voluntarei **Mihaela Roșca**.

“Caritas înseamnă mai mult decât o simplă activitate de voluntariat, înseamnă familie, prietenie, socializare, un stil de viață în adevăratul sens al cuvântului, unul pe care dacă alegi să-l trăiești, câștigi niște lucruri pe care nu le întâlnești în altă parte.” (Șerban Baci).

“Faptele bune și ajutorul oferit oamenilor aflați la nevoie m-au făcut să mă simt împlinită și fericită la fel ca într-o familie.” (Mihaela Roșca).

Premiul CEL MAI ACTIV VOLUNTAR

Cel mai activ voluntar este persoana care se implică în cele mai multe activități din dorința de a schimba ceva pentru comunitatea lor.

Premiul s-a acordat voluntarei: **Andreea Ghercă**.

“Caritas a fost ca un schimb de experiență. Fiind mulți membri, la fiecare activitate sau ședință aveam ocazia să cunosc pe cineva și să ne împărtășim experiențele. Am avut de învățat de la fiecare voluntar câte ceva. Trebuie să învățăm să căutăm bucuria în lucrurile mărunte!” (Andreea Ghercă).

Premiul VOLUNTARUL ANULUI

Pentru Asociația Caritas Eparhial Oradea, toți voluntarii sunt valoroși, fiecare își are locul lui în asociație. „Voluntarul anului” este un premiu care se acordă în fiecare an unui voluntar pentru: timpul, disponibilitatea, diversitatea activităților, numărul de ore prestate și calitatea sprijinului oferit.

Premiul Voluntarul anului 2018 s-a acordat voluntarului: **Andrei Horgoș**.

“Îmi place să îi ajut pe alții și Caritas m-a ajutat foarte mult să mă dezvolt.” (Andrei Horgoș).

Evenimentul a fost presărat cu momente artistice susținute de Eduard și Bianca Malița, Maria Baci și Olimpiu Man.

Mulțumim Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu”, doamnei director Antonia Monica Nica, pentru că ne-a găzduit evenimentul și în această seară. Mulțumim și lui Alex Cristea pentru suportul tehnic fără de care seara nu ar fi fost la fel de reușită.

Felicitări tuturor voluntarilor și deosebite mulțumiri pentru tot ceea ce au făcut pentru beneficiarii Asociației Caritas Eparhial Oradea și pentru asociație în 2018.

Pr. Olimpiu TODOREAN

Lansare de carte aniversară

„Poeme abandonate în cuvinte”, Ioan F. Pop”Totul era doar o uitare de sine (...) Două priviri se întâlnesc la căpătâiul unei clipe... Un cerșetor aștepta monedele ploii (...) Cuvintele îmbătrânite se întorceau în alte ospicii (...) Nimeni nu mai plânge lângă zidurile îndoielii (...) Să mă aflu în iluzia realității ca într-o rană (...) Arunc o ultimă privire peste tăcerile din care nu a răsărit nimic...” sunt fragmente din poeziile volumului *Poeme abandonate în cuvinte*, al scriitorului și eseistului Ioan F. Pop, lansat la Oradea joi, 31 ianuarie a.c., în cadrul unui eveniment organizat de Episcopia Greco-Catolică de Oradea, Caritas Eparhial Oradea, în colaborare cu Primăria Oradea.

Evenimentul desfășurat în Sala „Traian Moșoiu” a Primăriei din Oradea, s-a bucurat de prezența unui public numeros, venit să ia parte la această lansare aniversară a scriitorului orădean, care „a marcat împlinirea vârstei sexagenare printr-o nouă lansare de carte”. Cu acest prilej, i-a fost oferită autorului din partea Primăriei Oradea, prin viceprimarul Mircea Mălan, o diplomă de excelență «pentru tot ceea ce Ioan F. Pop a făcut pentru cultura orădeană și pentru spiritualitatea acestui loc». De asemenea, pr. Mihai Vătămănelu, Vicar General al Eparhiei de Oradea, a transmis gândul PSS Virgil Bercea, iar filosoful Sorin Lavric, poetul Ioan Moldovan și criticul literar Ion Simuț au vorbit despre activitatea literar-filosofică a autorului.

„Cu bucuria de a fi din nou împreună, aduc binecuvântarea și salutul Preasfinției Sale Virgil Bercea,

episcopul nostru, care regretă că nu poate participa la această lansare de carte aniversară, care îl are ca protagonist pe cunoscutul scriitor și eseist Ioan F. Pop”, a spus pr. Vicar Mihai Vătămănelu, subliniind că „Episcopia Greco-Catolică de Oradea are o lungă tradiție în sprijinirea culturii autentice, a tuturor manifestărilor care îmbogățesc spiritul și credința, a celor care ne aduc mai aproape de esența umană”. În acest sens, chiar din acest an s-a inițiat seria *Conferințelor orădene*, prin care se dorește promovarea valorilor culturale locale și naționale la Oradea, inițiativă care a debutat pe 15 ianuarie 2019, de Ziua Culturii Naționale, cu „o captivantă prelegere despre Eminescu, ținută chiar de scriitorul Ioan F. Pop”.

Autor al zece cărți de poezie, filosofie, jurnal, studii, eseuri și cogitațiuni, apreciate de critica de specialitate, o prezență activă în revuistica românească, Ioan F. Pop transpune în cuvinte „profunde incursiuni teologice. El s-a impus în spațiul cultural printr-o abordare incitantă și printr-un stil inconfundabil. Cu o deschidere culturală impresionantă și cu o vervă contagioasă, fiind un împătimit al ideilor și al formulărilor paradoxale, scriitorul se revendică de marile spirite ale umanității”, a afirmat pr. Vicar, notând că „în tot ceea ce scrie autorul, se observă influențele lăsate, printre alți mari gânditori, de unul dintre cei mai renumiți teologi și filosofi ai lumii latine. Este vorba de Sf. Augustin, pe scrierile căruia Ioan F. Pop și-a luat doctoratul în filosofie. Problematika scrierilor sale este una complexă, cu subiecte care necesită un lung exercițiu interpretativ, propunând soluții inedite, care pot surprinde prin modul de abordare. Dincolo de preocupările scriitoricești, acesta este o prezență culturală stimulativă, fiind oricând gata să evidențieze avantajele culturii, a valorilor ei autentice, a interferenței cu atitudinile morale. Așa după cum se știe, numele său este prezent în cele mai importante reviste literare, iar cărțile sale se bucură - de o bună receptare critică”.

Cartea pe care o lansează cu acest prilej, *Poeme abandonate în cuvinte*, „spune multe despre felul cum vede autorul incursiunile scrisului poetic, multiplele sale fațete și provocări, incertitudinile și momentele de cumpănă care însoțesc parcursul vieții - continuă prelatul. Sperăm ca și pe viitor autorul să-și abandoneze preocupările spirituale doar în cuvinte lăsate în cărți... Lăsând specialiștilor plăcerea de a intra mai aplicat în complexitatea scrisului domnului Ioan F. Pop, eu vreau doar să ne bucurăm împreună de acest moment aniversar și să-i urez sărbătoritului la multe cărți și, evident, La Mulți Ani!”, a încheiat reprezentantul Episcopiei Greco-Catolice de Oradea.

Oaspetele special al evenimentului, filosoful Sorin Lavric, a mărturisit că este a doua oară când îl

(urmare din pag. 14)

întâlnește pe Ioan F. Pop, de această dată la Oradea, simțind din prima clipă că îi „leagă o afinitate: un acut simț critic de inadecvare față de epocă, aceasta fiind un «etern nemulțumit»”. O nemulțumire comună care, opiniază redactorul României Literare, „răzbate în opera lui Ioan F. Pop, o viziune sceptică, prin abordarea de teme precum «moartea, răul, nimicul», o predilecție pentru autori nihilisti și un spirit de frondă al «intrusului care nu se simte niciunde <<acasă>>. Toate acestea, tratate cu o candoare de copil întârziat, cu o naivitate care se citește pe fizionomia lui Ioan F. Pop”.

„Nu știu dumneavoastră cum stați în propriul contur, dar eu am impresia că trăiesc un vis”, a mărturisit cu aceeași ocazie poetul Ioan Moldovan, director al revistei Familia, pentru care „fiecare dintre cei prezenți are o rațiune de a fi aici [la eveniment]. Suntem într-un vis, iar visul are toate rațiunile”, a transmis prietenul „poetului Ioan F. Pop”, care „în ciuda portretului său lăuntric, trebuie să se simtă fericit” în eterna sa așteptare a „unui poem care va să vină, precum Așteptarea lui Godot [Samuil Beckett]”.

”Poeme abandonate în cuvinte” este pentru criticul și istoricul literar Ioan Simuț, profesor al Facultății de Litere a Universității Oradea și redactor al revistei Familia, „poate cea bună carte a lui Ioan F. Pop”, despre ale cărei opere se poate spune că „cea mai bună idee este aceea de a nu fi niciodată «acasă». Primul lui «acasă», continuă criticul literar, a fost

și este poezia”. Acest ultim volum pare să vină „pe un filon bacovian, de năpustire interioară și senzație metafizică de a nu avea acea/acel «acasă», de a vorbi despre «îngerii spaimei», gol, nimeni, nimic sau despre pustiu (...) însă modul de a scrie nu este bacovian, fiind mai degrabă o «poezie apocaliptică» dacă se poate folosi acest concept literar inspirat din proză”.

Fraza Sfântului Augustin care destăinuia: „neliniștit va fi sufletul meu, Doamne, până când nu se va odihni în Tine”, a fost cheia de interpretare reiterată de pr. Olimpiu Todorean, președintele Caritas Eparhial Oradea și moderator al evenimentului, cu prilejul lansării celei de a doua cărți a autorului Ioan F. Pop, sub egida asociației Caritas Eparhial Oradea. Ioan F. Pop, conchide pr. Todorean, este un autor pentru care „experiența scrisului este mai importantă decât experiența vieții”, cum spunea prof. Ștefan Borbely (Revista *Apostrof*, 1/2010).

Ioan F. Pop spune despre ”Poeme abandonate în cuvinte” [Ed. Școala Ardeleană, Cluj-Napoca, 2018] că a simțit redactarea acestei operă ca pe „o carte care mă scrie”, de poezie „care mă alege ea pe mine”.

„Scriu cu toate neputințele trăirii. Scriu cu tot neajunsul de a fi... îmi permit să fiu eu însumi, chiar cu riscul de a nu fi nimic”, a mărturisit joi, seara în Sala „Traian Moșoiu” a Primăriei din Oradea, poetul, scriitorul și eseistul Ioan F. Pop, cu prilejul lansării volumului său de poezii.

Ziua Persoanelor Consacrate

Prilej de reînnoire, bucurie și Har pentru toți cei prezenți: a fost Ziua Vieții Consacrate la Oradea, celebrată în întreaga Biserică la sărbătoarea Întâmpinării Domnului sau a Prezentării sale la Templu, marcată an de an la 40 de zile de la Crăciun. Ziua Persoanelor Consacrate a fost sărbătorită sâmbătă, 2 februarie a.c., la Sanctuarul Eparhial Maica-Domnului din Oradea, unde zeci de călugări, călugărițe, preoți, seminariști și credincioși au participat la Sfânta Liturghie bizantină, celebrată de PS Lászlo Böcskei, episcop romano-catolic de Oradea, împreună cu preoți de rit latin și bizantin din eparhia, respectiv dieceza de Oradea. În cadrul ceremoniei, au fost aprinse și binecuvântate lumânări, pe care toți cei prezenți le-au primit pentru a-și că persoanele consacrate sunt „Lumină pentru luminarea neamurilor.

„Suntem aici pentru a împlini un vis comun și acest vis se numește Isus Cristos”, a spus în cuvântul său de învățătură episcopul Lászlo Böcskei, reiterând îndemnul adresat de Papa Francisc cu puține zile în urmă tinerilor, la Întâlnirea Mondială a Tinerilor din Panama.

„Și noi, cei de aici [persoanele consacrate], trăim diferite carisme, în diferite feluri și după diferite reguli, a continuat prelatul. Suntem împreună pentru că avem un vis comun. Și suntem împreună cu credincioșii care, prin prezența lor, ne susțin, nu doar acum și nu doar în zi de sărbătoare, ci în tot timpul anului când, prin rugăciunile lor, sunt alături de persoanele consacrate, ca să putem îndeplini cu credibilitatea misiunea noastră. De aceea îi salutăm pe toți credincioșii aici adunați, îi salut pe toți confrății în preoție, de ambele rituri [romano și greco-catolic], salut persoanele consacrate, surorile, măicuțele, care de asemenea vorbesc diferite limbi – română, maghiară, slovacă – cu toții suntem aici împreună astăzi pentru că avem un vis comun. Aduc totodată salutul Preasfinției sale Virgil Bercea, episcop greco-catolic, care ne asigură că este alături, că se roagă cu și pentru noi, astăzi. Îl asigurăm, la rândul nostru, că îl purtăm, ca și până acum, zi de zi în rugăciune, dar în mod deosebit în această Sfântă Liturghie, la care participă întreaga noastră comunitate. Dumnezeu să îi dea răbdarea în a se recupera și a reveni curând între noi!

Avem un vis comun: și despre acest vis vorbește sărbătoarea de astăzi, a Prezentării în Templu a Domnului nostru Isus Cristos. Romancierul Antoine de Saint-Exupéry, spunea în cunoscuta sa povestire Micul Prinț: «Dacă vrei să construiești un vapor, să nu începi prin a-i trimite pe oameni după lemne, cuie, unelte, sfori și alte materiale. Învață-i mai întâi să tânjească după marea îndepărtată, după marea nesfârșită». Este un adevăr profund în aceste cuvinte, deoarece marile lucrări și realizări spre care aspirăm nu constă doar în capacitatea de a realiza planurile propuse, ci în recunoașterea și aprofundarea aspirațiilor care dorim să ne ridice tot

mai sus, spre care ne îndreptăm și în care nădăjduim să găsim cu toții împlinirea și fericirea. Evanghelia acestei sărbători ne vorbește și ne prezintă două persoane a căror viață a fost pătrunsă de o asemenea aspirație profundă și constantă: o privire spre înalt, o privire spre eternitate, o privire spre Dumnezeu, Și pentru că au rămas statornici în această aspirație au ajuns la adevărata împlinire, și-au atins scopul. Este vorba despre Simeon, un om drept, și profetesa Ana, fiica lui Fanuel, din seminția lui Așer. Sunt acele persoane care în așteptarea și în ascultarea față de Dumnezeu au ajuns în acel moment crucial din viața lor în care îl recunosc pe Cel care a venit ca Mântuitor, spre a fi mântuire tuturor popoarelor și Lumină pentru luminarea neamurilor.

Dragii mei, privind la acest moment petrecut în

Templul din Ierusalim, am putea spune că acești doi oameni și-au atins scopul pentru care au trăit. Dar acest moment al întâlnirii cu Isus adus de Maria și Iosif ca să îplinească rânduiala, acest moment al întâlnirii presupune o serie de antecedente pe lângă care acești doi oameni nu au trecut indiferenți. Ei, Simeon și Ana, au avut credință, au crezut ceea ce Dumnezeu le promisese și au rămas statornici, au rămas neobosiți în apropierea față de Dumnezeu. Nu s-au îndepărtat de El, nu s-au îndoit de planul Lui, nu au cedat în momentele de ispitire sau cumpănire, nu s-au căutat pe ei înșiși ci l-au căutat tot timpul pe Dumnezeu. Simeon primise pro-

(continuare în pag. 17)

(urmare din pag. 16)

misiunea că nu va muri înainte de a-L vedea pe Cristos, iar Ana nu se depărta de templu și slujea aici zi și noapte. Astfel, Spiritul Sfânt i-a făcut pe acești oameni vrednici pentru ca prin disponibilitatea lor să își vadă țelul vieții împlinit.

Frați și surori în Cristos,

În sărbătoarea de astăzi, când sărbătorim Prezentarea la Templu a Domnului sau Întâmpinarea Domnului, avem în față această imagine a întâlnirii cu Dumnezeu. Suntem chemați și noi – mă gândesc aici în mod special la persoanele dedicate sau consacrate Lui, dar nu numai – suntem chemați și noi să re trăim momentul apropierii de Dumnezeu. Este un aspect foarte important în trăirea chemării noastre: bucuria apropierii de Dumnezeu. Această bucurie de multe ori încercăm să o formulăm, să o exprimăm, dar ne dăm seama că bucuria întâlnirii cu Dumnezeu nu este exprimabilă doar prin cuvinte, uneori goale și fără mesaj. Această bucu-

rie rezonează și ne transformă, în interior. Pentru ca recunoscând sursa, izvorul acestei bucurii și viața noastră să devină o dedicație continuă lui Dumnezeu, devenind astfel o lumină între oameni, o Lumină pentru oameni.

Întâlnirea cu Dumnezeu este pentru noi un țel, spre care cu toții tânjim, având și noi aspirația noastră spre înalt. În același timp, întâlnirea cu Dumnezeu este și un punct de plecare pentru a-ți descoperi și a trăi din nou frumusețea chemării, chemare care tot timpul te surprinde cu ceva nou, atunci când descoperindu-te pe tine însuși, descoperi de fapt grija și încrederea Lui Dumnezeu față de tine care te face și te cheamă să fii părtaș la lucrarea sa. Dreptul Simeon și profetesa Ana stau în fața noastră ca cei care au avut aspirații înalte, cei care au vrut și au lăsat ca Dumnezeu să își plinească lucrarea Sa prin ei, cei care nu s-au concentrat în primul rând asupra propriilor capacități și atitudini, ci mai ales asupra lucrării lui Dumnezeu care nu cunoaște obstacole, care și în cele mai întunecate colțuri ne ajunge și ne găsește. Și aici ne putem gândi la istoria unor chemări, chiar ale unor sfinți sau chemarea noastră proprie (...)

Prezența și întâlnirea cu Dumnezeu este un program permanent pentru fiecare dintre noi. Întâl-

nirea cu Dumnezeu presupune căutarea Lui, eliberarea noastră de tot ce ne poate depărta de El. Este un al doilea pas, prin care întotdeauna trebuie să ne apropiem și să tindem, fiind mereu o provocare. Trebuie să îl căutăm într-o sfântă așteptare. «Să cauți în așteptare» nu este o contradicție cum pare omului contemporan, căci pentru noi așteptarea înseamnă o căutare o cercetare permanentă pentru a descoperi, a afla și a îmbrățișa ceea ce Dumnezeu așteaptă de la noi. Un exemplu elocvent este Fecioara Maria, care a fost «pătrunsă de dorința conlucrării cu un plan dezvăluit, în care dedicarea lui Dumnezeu nu este doar o alternativă din multe, ci este însăși viața și fericirea ei. Pentru Fecioara Maria nu există o altă cale: doar să conlucreze cu Dumnezeu în împlinirea planului Său. O altă provocare permanentă pentru noi.

(...) Așa să să gândim, așa să trăim, așa să ne comportăm astfel încât niciodată în viața noastră să nu punem piedici în fața împlinirii planului lui Dumnezeu! Aceasta se face nu doar la depunerea voturilor sau la diferite momente festive, ci se face mereu și mereu, în fiecare zi, în obișnuința zilnică a vieții noastre.

(...) Să descoperim și alte detalii – a îndemnat PS Böcskei – care aparțin absolut de chemarea noastră

și de caracterul special al acestei chemări. Ceea ce am primit în dar de la Dumnezeu, să oferim ca și un dar al nostru oamenilor și lui Dumnezeu! Pentru că așa se des-

(continuare în pag. 18)

Caritatea îndeamnă la unitate

Acțiunile caritabile sunt întotdeauna un punct de legătură între toate comunitățile creștine: aceasta s-a putut vedea în mod concret și miercuri, 13 februarie a.c., la Sinagoga Comunității Evreilor Mesianici din Oradea, unde a fost desfășurată de Shaliach David Nagy, președintele Federația Comunitatilor Evreiesti Mesianice din Romania, cutia colectei desfășurate pe parcursul Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor 2019. Din partea Bisericii Greco-Catolice a luat parte la evenimentul concluziv pr. Ovidiu Duma, paroh al Catedralei „Sfântul Nicolae” din Oradea.

Desfășurată pentru al III-lea an consecutiv, la dorința comună a celor nouă culte creștine participante, colecta comunitar-unitară din acest an a contribuit la strângerea unei sume de **6.475 lei**. Banii, potrivit Comunității Creștine Mesianice din Oradea care a coordonat în 2019 desfășurarea inițiativei, sunt destinați copiilor unui Centru de Plasament din Oradea.

Prezentă la eveniment, doamna Szanto Ildiko, Director General adjunct al Direcției servicii sociale din cadrul DGASP Bihor, a declarat într-un interviu pentru Biroul de Presă EGCO că banii vor fi folosiți „pentru a remedia daunele provocate în urma unui incediu declanșat în luna ianuarie a.c. la Centrul de Plasament pentru copiii cu dizabilități nr. 4 [de pe strada Albinelor, Oradea], în urma căruia copiii au fost nevoiți să fie mutați în alte căsuțe de tip familial ale DGASP. Ei, subliniază reprezentanta DGASP Bihor, doresc să

se întoarcă la «casa lor», care i-a adăpostit de mai bine de 10 ani. Dorim să folosim acești bani, pentru reabilitarea cât mai urgentă a căsuței. Totodată, banii vor fi folosiți pentru diferite activități recreative și ludice, atât de necesare beneficiarilor”.

„Caritatea unește și poate să unească toți participanții la Săptămâna de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor”, a spus secretara Federației Comunității Evreilor Mesianici din Oradea, Pap Viola, spunând că fondurile au fost destinate acestui Centru de Plasament din dorința de a veni în ajutorul nevoilor urgente ale copiilor cu dizabilități, fiind pentru a doua oară când Comunitatea cooperează cu DGASPC Bihor.

În cadrul aceluiași eveniment de prezentare a colectei din 2019, comunitatea reformată a explicat folosirea fondurilor adunate în anul precedent, destinate elevilor defavorizați ai Liceului Reformat din Oradea și a fost desemnată, prin tragere la sorți, comunitatea creștină orădeană care va coordona anul următor Colecta Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor. Astfel, în 2020, Biserica Evaghelică-Luterană este responsabilă de buna desfășurare a acestei inițiative fraterne.

Shaliach David Nagy, moderatorul evenimentului de miercuri, a mulțumit tuturor cultelor participante și credincioșilor care au contribuit la strângerea de fonduri pentru contribuția adusă colectei Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor din 2019.

(urmare din pag. 17)

coperă chemarea noastră. Căci cine poate înțelege planul lui Dumnezeu sau cine se poate considera vrednic de chemarea primită? Cine se poate considera atât de puternic încât pe drumul chemării să poată experimenta doar momentul intrării în Ierusalim? (...) Darul primit este și sabia vieții tale. Și numai în această asociere o chemare poate veni de la Dumnezeu. Căci cine ești tu? Și tu ești un semn care va stârni împotrivire, de speranță pentru unii și de batjocură pentru alții... dar care, nu se consumă pentru sine, ci se dăruiește necondiționat pentru alții. În fidelitatea Mariei, fidelitate trăită până la Cruce, vedem răspunsul nostru.

Dragi persoane consacrate – a încheiat episcopul în cuvântul de învățătură adresat cu prilejul Zilei Pesoanelor Consacrate la Oradea – Prezentarea în Templu a lui Isus, să ne conducă astăzi la redescoperirea frumuseții chemării noastre, să ne încurajeze ca și aspirațiile noastre spre sfințenie să fie tot mai înalte, să nu ne complăcem în anumite situații, ci să dorim să fim altfel decât ar vrea alții sau decât ar vrea lumea. Și totodată, să încercăm să luptăm și să ne sacrificăm pentru ca dedicarea noastră permanentă să fie tot mai sinceră, orientată spre Dumnezeu și spre binele oamenilor! În toate acestea să ne fie Lumină

Isus Cristos și să ne fie ocrotitoare Sfânta Fecioară Maria.”

Un gând speciala fost adresat seminariștilor prezenți la eveniment și tinerilor aspiranți la viața consacrată, pe care PS Böcskei îi încurajează „să nu se teamă, să nu le fie frică de chemarea Lui Dumnezeu în aceste timpuri, pentru a-și asuma cu mult curaj și demnitate această frumoasă misiune”.

La final, pr. Mihai Vătămănelu, OMF, Vicar General al Eparhiei de Oradea, a mulțumit PSS Lászlo Böcskei pentru apropierea și deschiderea sa și le-a mulțumit tuturor persoanelor consacrate pentru că au venit la Sanctuarul Eparhial „Maica Domnului” din Oradea ca să se bucure împreună de această Zi a Persoanelor Consacrate și mai ales pentru tot ceea ce fac în eparhiile și diecezele lor: „persoanele consacrate ajută Biserica din umbră, vorbesc mai mult prin faptele lor. Ele își pun sufletul și viața în slujba lui Dumnezeu și a Bisericii. Esența vieții constă în viața alor, prin care să strălucească lumina lor înaintea oamenilor pentru a fi model lumii. Să purtați Lumina primită astăzi tuturor celor pe care-i întâlniți, amintindu-vă că sunteți «Lumină pentru luminarea neamurilor!»”.

Biroul de presă

Săptămâna de rugăciune pentru Unitatea Creștinilor

18-27 ianuarie 2019

Prima zi - Sinagoga Comunității Evreilor Mesianici

A doua zi - Biserica „Tabor” din Oradea

A treia zi - Catedrala Romano-Catolică din Oradea

A patra zi - Biserica Reformată Olosig din Oradea

A cincea zi - Biserica Penticostală Betania

A șasea zi - Biserica Evanghelică-Luterană

A șaptea zi - Biserica Penticostală Tabor

A opta zi - Biserica Unitariană din Oradea

A noua zi - Biserica Ortodoxă Oradea

A zecea zi - Catedrala Greco-Catolică

Direcționați 3,5%, în prezent, pentru viitor!

Stimate domnule/Stimată doamnă,

Vă mulțumesc pentru susținerea pe care ați acordat-o, anul trecut, Asociației Caritas Eparhial Oradea, în vederea construirii Centrului de Zi pentru copii de la Ioaniș.

Construcția este terminată, inaugurată și folosită de peste 50 de copii. Pentru ei centrul reprezintă oportunitatea de a mânca o masă caldă în fiecare zi (pentru mulți fiind unica masă pe zi), de a preveni abandonul școlar și de a fi instruiți pentru a avea un viitor asigurat.

După terminarea programului de la școală, copiii vin la centru unde sunt ajutați în pregătirea temelor. Pentru a avea eficiență în creșterea rezultatelor școlare și în reducerea abandonului școlar al copiilor care frecventează centrul se păstrează legătura permanent cu învățătorii copiilor, în vederea sprijinirii acestora în procesul educațional.

Participarea copiilor la programele de la centru este condiționată de prezența lor la școală, programul diversificat de la Centru stimulându-i pe copii să frecventeze școala. De asemenea, pentru a avea eficiență în procesul educațional, conștientizăm părinții de importanța rolului educației în familie și societate. Totodată, copiii participă la activități educative informale și formale prin care aceștia au ocazia de a adopta anumite atitudini, de a exterioriza anumite comportamente, construindu-și astfel profilul psiho-social.

Prin activitățile de creație descoperim talente și le cultivăm, ținându-se cont de preferințele și particularitățile fiecărui copil. Astfel, desfășurăm activități de lucru manual și abilități practice în cadrul cărora copiii confecționează felicitări, realizează desene, picturi, colaje și diverse obiecte. De asemenea, le cultivăm talentul muzical și artistic prin diverse activități muzicale

(jocuri cu cântec și mișcare, serbări organizate la diferite evenimente).

Pentru cei care nu mă cunosc, sunt Lidia. Am fost beneficiară a acestui centru timp de 8 ani de zile, pe urmă am devenit voluntara acestui centru. Aici am cunoscut oameni care m-au încurajat și motivat să aleg o carieră în domeniul educațional, implicându-mă direct în activitățile de la centru. Din dorința de a ajuta acești copii, am realizat că iubesc copiii și că aceasta este calea pe care trebuie să merg, calea de a deveni dascăl. În prezent sunt studentă la Facultatea de Științe Socio Umane, specializarea Pedagogia învățământului primar și preșcolar, din cadrul Universității din Oradea. Am avut și perioade dificile, mi-a fost greu, dar nu am renunțat, deoarece am crezut cu adevărat în șansele mele. Mi-aș dori ca și voi, dragi copii, să înțelegeți cât de importantă este educația, în viață, să munciți, să luptați și să credeți cu adevărat în șansele voastre. Lidia Bogdan.

Toate aceste sunt puse în pericol de a nu mai fi dacă nu vom reuși să susținem cheltuieli legate de funcționarea centrului.

Susținerea pentru funcționarea centrului, prin direcționarea a 3.5% din impozitul pe venit nu vă costă nimic, sunt bani pe care oricum Statul i-a luat deja în anul precedent și fiecare poate decide ce proiect poate să beneficieze de această sumă.

Cu cât ne implicăm, fiecare dintre noi, mai mult în această campanie, cu atât visul acestor copii de a putea merge în continuarea la școală se va realiza mai repede.

Pr. Olimpiu Todorean
Președinte

Atenție!!! Formularul 230 poate fi completat doar de către persoanele fizice care au realizat în anul 2018 venituri din salarii și venituri asimilate acestora, precum și venituri din pensii.

Persoanele fizice care realizează venituri în mod individual sau într-o formă de asociere pot completa Declarația 200.

Formularul 230 trebuie depus la Administrația Financiară, trimis prin poștă sau adus la sediul organizației, str. Mihai Pavel, nr. 3, de luni până vineri, între orele 8.00 – 16.00, caz în care trebuie să semnați și la punctul IV, la împuternicit. În caz contrar nu vom putea depune noi formularul dumneavoastră.

Termen limită de depunere, la Administrația Financiară: 15 martie 2019!

CONT SPECIAL PENTRU RECONSTRUIREA PALATULUI

EPISCOPIA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA GRECO-CATOLICĂ DE ORADEA

IBAN: RON – RO31BTRLRONCRT0463151401

EURO - RO78BTRLEURCRT0463151401 / USD - RO82BTRLUSDCRT0463151401

CHF - RO57BTRLCHF CRT0463151401 / GBP - RO36BTRLGBPCRT0463151401

HUF - RO91BTRLHUF CRT0463151401